

сочимъ, че нито едно отъ тия желаня не е било удовлетворено дори и въ по-ограниченъ размѣръ.

Управителниятъ съветъ продължилъ своята работа по организиране на съюза и уреждане на народни четения и читалищни конференции въ провинцията. За народнитѣ четения е билъ изработенъ подробенъ разписъ съ означение на лекторитѣ и темитѣ, на които ще говорятъ при повикване за презъ 1924 година, както това за първи пѣтъ бѣ направено въ 1912 година. Презъ 1924 година читалищнитѣ конференции бѣха организирани за първи пѣтъ и дадоха добри резултати: извикаха интересъ у читалищнитѣ дейци, уясняваха много въпроси, свързани съ живота на нашитѣ читалища и импулсираха читалищнитѣ дейци къмъ работа. Отъ тогава и до наши дни тия конференции ежегодно се свикватъ, и то на много мѣста въ страната, съ голѣма полза за читалищното дѣло и неговитѣ ратници. Презъ сѣщата година Управителниятъ съветъ представилъ изготвения законопроектъ за читалищата въ Мииистерството на Народното просвѣщение, кждето е билъ прегледанъ и одобренъ отъ комисията по културнитѣ въпроси, — секция на Висшия учебенъ съветъ. Отъ тая комисия е билъ внесенъ за разглеждане въ общото пленарно заседание на съвета. За изненада, Висшиятъ учебенъ съветъ отказалъ да разглежда законопроекта, като се мотивиралъ съ една чисто формална причина: че предложенитѣ законоположения не били дадени за предварително проучване отъ членоветѣ на съвета. Така завършила инициативата на Управителния съветъ по тоя въпросъ.

Управителниятъ съветъ предприе анкета за състоянието на всички читалища и библиотеки въ страната, като съ специално окръжно писмо поиска отъ всѣко читалище да даде сведения и отговори на поставенитѣ му съ това окръжно 18 въпроси. Целта на тая анкета бѣ да се събератъ по-подробни и вѣрни сведения за състоянието на нашитѣ читалища и, съ огледъ на фактическото състояние, да се даде една целесѣобразна насока на читалищния съюзъ и читалищата въ страната. Такава анкета бѣ предприета въ 1910 г. за първи пѣтъ отъ редакцията на сп. „Книжовникъ“¹⁾, дето се напечатаха сведения за нѣкои читалища, но безъ резултатъ изобщо, понешѣ бѣ прекжсната. По-късно презъ 1911 г. редакцията на сп. „Читалище“ предприе сѣщата анкета, обаче и тя, поради настѣпилитѣ събития, не можа да даде резултати. И тая анкета, която се предприе въ 1924 г. сѣщо не даде резултати по вина на самитѣ читалищни ръководители въ страната, а отчасти и поради слабия интересъ отъ страна на ония, които я предприеха.

На 15 и 16 юний 1924 г. се състоя първия читалищенъ съборъ въ гр. Търново, свиканъ по инициатива на управителния съветъ следъ първата читалищна конференция въ гр. Сливенъ. На тоя съборъ сж присѣтствували 60 души делегати отъ разни читалища; откритъ е билъ отъ председателя на В. Търновското читалище „Надежда“. Четени сж следнитѣ реферати: 1) „Минало и значение на библиотеката“ отъ Ст. Аргировъ; 2) „Читалището въ миналото, днесъ и въ бждеще“ отъ Вас. Класановъ и 3) „Ролята и значението на читалищния съюзъ“ отъ Цвѣтанъ Мин-

¹⁾ сп. „Книжовникъ“, 1910 г. гр. Плѣвенъ, редактирано отъ г. Я. Хлѣбаровъ; излѣзли само 5 книги (стр. 1—166).